

1938-02-13

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem baronessen og

professoren var. Gudrun på Sallinge

Kro kendes heller ikke.

Drude Jørgensen købte en samling af

Johannes Larsens oliemalerier med

motiv fra H.C. Andersens Den grimme

Ælling til ophængning på Fyns

Forsamlingshus.

Else og Andreas Larsen fik i 1938

datteren Thora.

Afsendersted:

Sallinge Kro

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

bagside

Modtagersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

forside

Omtalte personer:

Thora Cohn

Drude Jørgensen

Alhed Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Else Larsen, Andreas Larsens kone

Axel Müller

Karen Pilegaard

Lars Pilegaard

Valdemar Rørdam

Jørgen Schou

Karl Schou

Marie Schou

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0771

Trykt udgave:
nej

Proveniens:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Astrid/Dis Warberg-Goldschmidt har det dejligt på Sallinge Kro. Hun nyder at høre fynsk tale igen og at møde søde mennesker. Måske skal hun en tur til Munkebo Kro og vil i så fald besøge Johanne/Junge Larsen. Astrid har besøgt Fyns Forsamlingshus og set Johannes Larsens billeder. Hun har også set Alhed Larsens stokroser og Karl Schous interiør med mor og barn på Stiftsmuseet. På Ølstedgaard besøgte Astrid professoren, som læste højt af sine digte. Hun har været i Ryslinge og høre Rørdam samt på besøg på Erikshaab.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside med kuglepen:]

1938

13' febr. Sallinge

[Håndskrevet på kuvert forside:]

Fru Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

pr. Dræby

[Skrevet på kuvertens forside med kuglepen:]

20-5-03

[På kuvertens bagside:]

A Warberg

Sallinge Kro

[I brevet:]

Sallinge Kro, Søndag d 13' Februar 1938

Kæreste søde Junge!

Tusind Tak for dit lange goe Brev, der helt igennem var så veltilfreds i Tonen hvor er det dejligt at mærke, Junge. Også Tak for Femmeren, som jeg var dybt rørt over. – ja, den kan netop forlænge dette herlige Ophold med en Dag – ja, næsten to! Jeg bliver for hver Gang mere glad ved at være her – falder mere og mere til alle Steder og befinder mig usigelig vel – bedres Dag for Dag i Hode Nerver - Mave – alting. Jeg Dåre, der til at begynde med – ifjor – havde tænkt mig en absolut ensom Tid, tilbragt på Værelset med fromme Studier – jo, Godmorgen. Det faldt ganske anderledes ud. Og nu bagefter ved jeg dog så godt, at hvor jeg end har været i Verden, hvor meget kønt jeg end har set af Lande – Natur – Landskaber - - så var det dog altid Mennesker, der gav Indhold og Dybde til det altsammen. Det fornyende og forfriskende herovre er: de nye Mennesker, det nye Milieu, det nye Sprog – nyt og dog gammelt – anderledes, helt helt anderledes end det tilvante – deri består den store

rekreation for mig. Jeg bliver ikke træt af at lytte til det elskelige fyenske Bondemål, de pudsige Vendinger, de overraskende Udtryk, der i Klang og betoning er så malende; og så er det jo også bedårende overalt at blive mødt med åbne Arme – alle er så søde imod mig, så jeg synes, jeg danser på Roser. Hver ny Dag er fuld af nye små Oplevelser, hver Dag fortæller noget nyt. –

De snakker forresten om hernede på Kroen, at de længe har planlagt en Biltur til Munkebo Kro - ! så du skal ikke blive alt for forbavset, hvis vi en Dag ruller ind på Gårdspladsen hos Jer! For hvis Planen realiseres, mens jeg er her, så tænker jeg jo nok, at de springer Kroen over - - vilde du blive forfærdet? Nå, nu får vi se, hvad det bliver til.

Unge Krokone – Gudrun, er ved at få nye Tænder, jeg tog en Dag med ind til Odense, gik op på Forsamlingshuset og bad en Pige vise mig Selskabslokalerne, da det var lidt tidligt på Formd. vilde jeg ikke spørge Drude – men pludselig stod hun ved Siden af mig! opfordrede mig indtrængende til at besøge Professoren, sagde at hun snart kom til Ølstedgård og vilde så ringe til mig; så gik hun igen, skulde hvile sig efter et Nattebal. Jeg henfaldt i Henrykkelse over Lases underdejlige Værker - var fuldkommen betaget og havde den Lykke at være muttersalene hele Tiden – næsten en Time gik og sad jeg og indsugede de skønne Billeder. Så gik jeg over på Stiftsmusæet, så de gamle oldsager fra Espe og Nybølle o.m.m. Landede i Malerisamlingen og stod pludselig overfor et henrivende Billede af Be – røde Stokroser i Haven, det var overvældende. Der var også et af Karl Schou – Interieur med Mor og Barn – Buf som spæd! En interessant Tur i det hele taget. Om Aftenen Kl ½ 8 ringede Professoren til Kroen, om han

2)

måtte sende en Bil over efter mig, Drude havde ringet til ham, at jeg var der. Det lod jeg mig jo ikke sige to Gange, det passede mig ovenud godt efter den stærkt intellektuelle Dag med Billedkunsten og en Henrykkelse, der ikke rigtig lod sig afsætte i Kroen.

Og så oplevede jeg derovre på det gamle Ølstedgård noget – ja, noget af det mærkeligste, jeg endnu har været ude for.

Ja, du véd det vel, men jeg vidste det ikke – at Professoren er fuldkommen helbredet – han sagde selv, det er intet mindre end et Mirakel. Et forvandlet Menneske, en Rénaissance; en Mand, fyldt med Spiritualitet og sprudlende Livslyst, lykkelig – strålende, åh, Junge, noget så vidunderligt at opleve. Er noget så dejligt som at møde et lykkeligt Menneske, en helt afklaret Aand, der stråler et Lys ud fra et sådant Menneske, som det er en stor Lyksalighed at opleve.

Og ved du, hvad hele Aftenen gik med? Han læste sine Digte for mig! Junge, han bliver berømt! De var pragtfulde – og han læste dem pragtfuldt – selv lykkelig over at have skabt dem; det var Vers i alle Tonearter, dybsindige, vise, dystre, dødsens - - om Døden – om Alderdommen – om Tungsindet – og om Livsglæde – Ungdom – Elskov – "Synd", Dyd – og så var der et ganske henrivende om den gamle Hankat, Rasmus, ja, du kan ikke tænke dig, hvor det alt sammen var sublimt – jeg var i den syvende Himmel. Naturligvis frydede det mig også, at jeg var den første, han læste dem for; og naturligvis frydede det ham at have så god en Tilhører! Ja, du kan tro, at det var en Aften.

Da Pigen skulde køre mig hjem (Regnvejr) – måtte vi jo bryde op i menneskelig Tid, han fulgte med i Bilen til Kroen.

I Aften er der Karneval på Kroen; jeg har hos Pilegårds lånt en pragtfuld, kongebå Vadmelskjole fra forrige Aarhundrede, og et strålende Hovedklæde af tyk, rød, blomstret Silke. På Søndag skal jeg med dem i Ryslinge Kirke at høre Rørdam. I Søndags var jeg til Middag på Erikshåb, vi havde en yndig Dag – Vejret mild Solskin, Haven myldrede med Eranthis og Gækkeliljer. Tak for lovede Løg! husk dem endelig. I Fredags var jeg hos Baronessen til megen Filosofi – vi to alene, hun er nu sød. I Morgen er jeg bedt til at overvære Pølsestopning hos Fru Pilegård – senere til stort Pøsegilde. Ja, der er hver Dag noget, og jeg nyder det altsammen. Bliver så længe jeg kan – måske til 1' Marts Axel synes så afgjort, jeg skal. Hvor er det trist med Marejes Sygdom, det er da ikke noget alvorligt? hun ser ikke robust ud. Dejligt med Elses lille nye. Hils nu alle mange Gange – hvor herligt for dig at have den elskelige Bibbe! hils hende specielt. Og at Vejen bliver lavet – og Lånet trækker op – Tusinde Hilsner fra din Dis

OMTALTE VÆRKER

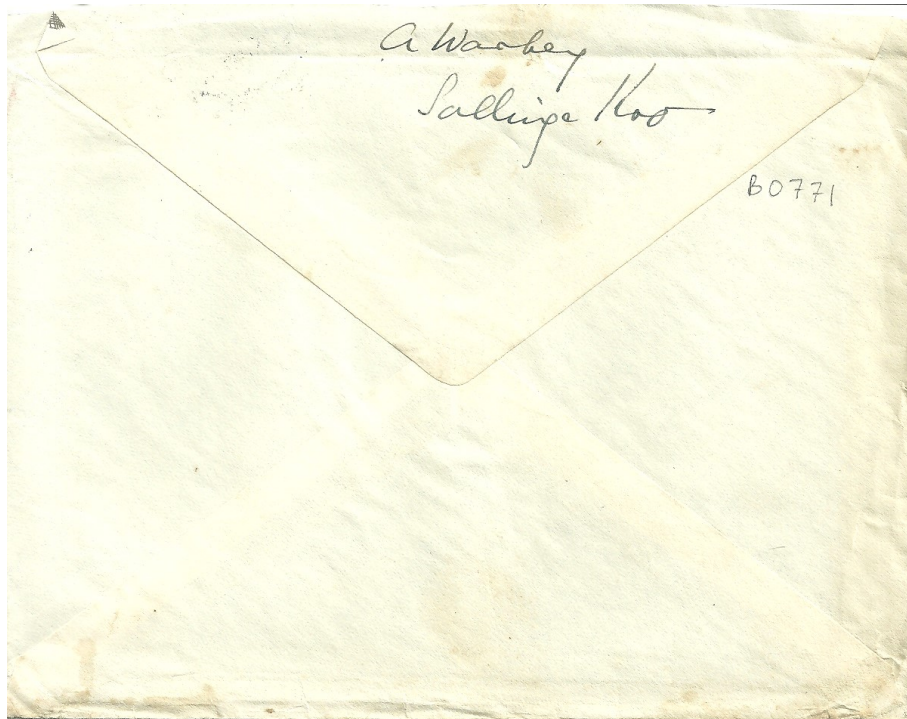
Karl Schou: Interiør med mor og barn. Tilsyneladende ejet af Fyns Stiftsmuseum/nu Kunstmuseum Brandts. Værket kendes ikke. Johannes Larsens oliemalerier med motiver fra H.C. Andersen: Den Grimme Ælling. Fotos haves ikke.

Alhed Larsen: Stokroser. 1920. Olie på lærred. 71,5 x 71,5 cm. Kunstmuseum Brandts. Scan fra bog

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Særlige No, Sunday d 13' Februar 1938

Kæreste søde frøinge!

Tusind Tak for dit lange gae Brev, der helt
igenem var så velbilledt i Tønen - hvor er det
degligt at mærke, frøinge. Gode Tak for Femmesen, som
jeg var degt rart over - ja, den kan ulykkelig
dehle kerlige Ophold med en Dag - ja, udskan to!
Jeg bliver for hver Gang mere glad med at være her
- føder mere og mere til alle Steder og befinder
mig usigelig vel - bedes Dag for Dag i Skole - beror
Vine - alting. Jeg Dære, der til at begynde med
- ifor - havde tænkt mig en absolut ensom
Tid, tilbragt på Verden med frøomme Skidier -
W, Godmorgen. Det følede ganske anderledes tid.
G mig bagefter ved jeg dog så godt, at hvad jeg end
har været i Verden, hvad meget godt jeg end har set
af Lande - Natur - Landskaber - - så var det
dog altid Mennesker, der gav Indhold og Lybde
til det altsammen. Det farvende og farvende
kerone er: de nye Mennesker, det nye Kultur, det
nye Sprog - nyt og dog gammelt - anderledes, helt
helt anderledes end det tilvante - deri består den
store Rekreation for mig. Jeg bliver ikke ked af at
lybde til det elskede frøenske Bondemål, de frørige
Vendinger, de overraskende Udtryk, der i Klang og
Rebning er så malende; og så er det jo også bedårende
overalt at blive mødt med åbne Arme - alle er så
søde i mod mig, så jeg synes, jeg danser på Roser. Iver
mig Dag er fuld af nye små Oplevelser, hver Dag for =

60771

tæller meget nyt. —

De snakker færesten om herude på Knaen, at de længe har planlagt en Biltur til Munkbo Kro —! så du skal ikke blive alffal forbauset, hvis vi en Dag ruller ind på Gæstpladsen hos Jer! Det hvis Planen realiseres mens jeg er her, så tænker jeg jo nok, at de springer Knaen over — — vedde du blive forfærdet? Nå, nu får vi se, hvad det bliver til.

Mine Kære - Viduen, er ved at få nye Venner, jeg tog en Dag med til Odense, gik op på Forsamlingshuset og lod en Pige vise mig Selskabskalkuler, da det var lidt killyt på Vand. vedde jeg ikke oprigte Durde — men pludselig stod hun ved Siden af mig! opfordrede mig indtrængende til at besøge Professoren, sagde at hun snarest kom til Østergård og vilde så rigtig til mig; så gik hun igen, skænt de tvile sig efter et Stakkebal. Jeg henfaldt i: Se mig skænt over Læses underdøjlige Værker — var færdigkommen betaget af havde den Lykke at være midtersalene hele Tiden — under en Time gik og sad jeg og indrøgede de skønne Billeder. Så gik jeg over på Skiftsmuseet, så de gamle Oldsager fra Engle og H. balle o.m.m. Landede i Malerisamlingen og stod pludselig overfor et hemmende Billede af Be — røde Skakker i Haven, det var overvældende. Det var også et af Karl Schan — fulsens med Mar og Barn — Bøuf som spød! En interessant Tur i det hele taget. Om Aftenen Kl 28 ringede Professoren til Knaen, om han

2/ måtte sende en Brev over efter mig, Duinde
haude ringet til ham, at jeg var der. Det lod
jeg mig jo ikke sige to Gange, det passede mig
overind godt efter den videnskabelige indvirkning
dog med Bittelskærmen og en Kemykkelse,
som ikke rigtig lod sig afsætte i Maalen.

Og så oplevede jeg derover på det gamle
Pløvedgård noget — ja, noget af det
merkeligt, jeg endnu har været inde på.

Ja, du ved det vel, men jeg vidste det ikke —
at Professorens et fuldkommen udbredt —
hem sagde selv, det er intet mindre end et
Mirakel. Et forvandlede Menneske, en
Renaissance, en Mand, fyldt med
Spiritalitet og sprindende Linslyst, lykkelig
— strålende, åh, ja, noget så vidunderligt
at opleve. Der noget så dejligt som at møde
et lykkelig Menneske, en helt afblæst Aand,
der stråler et Lys ind fra et sådant Menneske,
som det er en stor Lykkelighed at opleve.

Og ved du, hvad hele Aftenen gik med?

Han læste sine Digte for mig. Ja, han
bliver berømt! De var pragtfulde — og
han læste dem pragtfuldt — selv lykkelig
over at have skabt dem; det var Vers i alle
Tonearter, dybsindige, vise, dybte, dødsens —
— om Døden — om Alderdønnen — om Tvingvildet
— — og om Livsglæde — Ungdom — Elskov — „Synd“, Lyd —

80771

- og se var der et ganske bevirrende om den gamle Klaukat, Rasuus, ja, du kan ikke tænke dig, hvor det altsammen var sublimt - jeg var i den syvende Himmel. Naturligvis frydede det mig også, at jeg var den første, han elskede den far; og naturligvis frydede det ham at have så god en Tilhører!

Ja, du kan tro, at det var en Affen.

Da Pigen skulde bære mig hjem (Requies) - smukke vi jo havde op i menneskelig Tid, kan følge med i Billedet til Kæser.

7 Affen er det Karmenat for Kæser; og har hos Pilegårds læst en pragtfuld, bærbar Værelshole fra færrig Arbejdsstede, og et skillede Konebillede af hvid, rød, blomstret Stikke. På Søndag skal jeg med dem i Røglige Kirke at høre Rådsmænd. 7 Søndag var jeg til Misdag for Erikshat, vi havde en yndig Dag - meget mildt Væder, Kæser myldrende med Gæstgæster og Gæstgæst. Tak for lovede Løj! hørte dem endelig.

7 Fredag var jeg hos Baronessen til megen Diletti - vi to alene, hun og min sød. 7 Morgen er jeg bedt til at overvære Pilseslagning hos den Pilegård - senere til stort Pilseslag. Ja - det er huer Dag noget, og jeg nyder det altsammen. Blevet så længe og kan - måske til i kvart, Adel synes s. afford, jeg skal.

Seer det vist med Marys Lygden, det er da ikke noget alarligt? hun er ikke rødt ind. Skjult med taler lide nye. Skils vi alle mange Gange - hvor helst for dig at have den elskelige Dille! vil hende af helst. Gode Nogen bliver læst - og Læst heler af -
Tusinde Skiløst fra din
Dis